

СТРАТЕГІЧНІ СКЛАДОВІ ІНТЕГРОВАНОГО СТАЛОГО МІСЬКОГО РОЗВИТКУ

О. Д. ПАНОВА, ст. викл.

*Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
panova_biz@ukr.net*

Міста є просторовими концентраціями людської діяльності та взаємодії, двигунами регіональних та національних економік, забезпечуючи робочі місця та послуги, каталізаторами креативності та інновацій.

Майже 70% населення ЄС проживає в містах та урбанізованій території, які генерують більше двох третин ВВП ЄС. В Україні 69,3% населення є міським, що відбиває загальносвітовий тренд нарощення урбанізаційних процесів. За прогнозними оцінками ООН частка міського населення складатиме 66 % населення світу до 2050 року, а також відбудеться зростання міст за розміром та кількістю, зокрема, кількість мега-міст з населенням більше 10 млн. осіб зросте з 28 до 41; міст з населенням 5-10 млн. осіб – з 43 до 63; міст з населенням 1-5 млн. осіб – з 417 до 558; міст з населенням 500 тис. – 1 млн. осіб – з 525 до 731; міст з населенням 300–500 тис. – з 679 до 832.

Водночас в містах концентруються такі стійкі проблеми, як безробіття, бідність, соціальна нерівність, недостатній рівень розвитку необхідної інфраструктури відносно зростаючих потреб міського населення, а також деградація довкілля. Проблеми міста – економічні, екологічні, кліматичні, соціальні та демографічні – є взаємопов'язаними і їх вирішення лежить в площині інтегрованого (комплексного) підходу.

Заходи щодо фізичного відновлення міст повинні поєднуватися з заходами, що сприяють розвитку освіти, економічному розвитку, соціальній інклюзивності та охороні довкілля.

На сучасному етапі сформовано нове глобальне трансформаційне бачення міста як «драйвера» сталого розвитку через проактивне управління наслідками урбанізації. В основу Амстердамського Пакту, що є офіційним програмним документом, який формалізує Програму розвитку міст ЄС в руслі реалізації Нової програми розвитку міст ООН, покладено пріоритетну мету – забезпечення збалансованого, сталого і комплексного підходу до вирішення проблем міст.

Стратегічні складові комплексного (інтегрованого) підходу до сталого міського розвитку включають взаємопов'язаність різних вимірів міського життя – економічний, екологічний, соціальний, культурний, інтеграція яких обумовлює успішність міського розвитку, за умов формування сильного партнерства між громадянами, громадським суспільством, акторами міської економіки, а також представниками різних рівніврядування.

Список використаних джерел:

1. Бубенко П. Т., Панова О. Д. Європейський вимір глобальної програми розвитку міст/ П. Т. Бубенко, О. Д. Панова // Бізнес Інформ – 2017. – №11. – С. 52–60. http://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2017-11_0-pages-52_60.pdf
2. European Comission. Integrated Sustainable Urban Development. URL:https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/urban_en.pdf
3. United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division (2016). The World's Cities in 2016 – Data Booklet (ST/ESA/SER.A/392). URL:http://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/urbanization/the_worlds_cities_in_2016_data_booklet.pdf

СТАЛИЙ РОЗВИТОК МІСТА: РІВНЕВИЙ ПІДХІД

С. І. ТАРАСЕНКО, канд. екон. наук, доц.

К. О. ЛЕВЧУК, канд. екон. наук, доц.

*Дніпровський державний технічний університет
51918 Україна, м. Кам'янське, вул. Дніпробудівська, 2
svetarasenko@gmail.com*

Можливості сталого розвитку суспільства визначаються ступенем гармонізації його економічних, екологічних та соціальних інтересів. Відповідно до Національної парадигми сталого розвитку України основними стратегічними засадами формування національної моделі сталого розвитку визначені:

- 1) обґрунтування цілей, завдань, напрямів розвитку суспільства, задоволення його екологічних потреб;
- 2) організація діяльності суспільства з виконання прийнятих цілей і завдань;
- 3) розподіл матеріальних і екокультурних цінностей;
- 4) узгодження різноманітних інтересів держави і соціальних спільнот;
- 5) розроблення стандартів і законів поведінки в суспільстві;
- 6) досягнення внутрішньої та зовнішньої безпеки і стабільності політичного ладу;
- 7) формування суспільної свідомості;
- 8) контроль за дотриманням законів, припинення дій, що порушують загальноприйняті екологічні норми.

Специфічність та глобальність проблеми сталого розвитку полягає в тому, що вона стосується абсолютно всіх рівнів економіки, навколишнього середовища та суспільства, а час на її вирішення обмежений можливостями екологічної системи адаптуватися до змін, які генеруються швидким розвитком економіки та соціумом.

Національна економіка як система макrorівня включає в себе регіональні, галузеві економіки, які теж можна розглядати як інтеграційні утворення економік окремих територій, міст, підприємств, домогосподарств. Безумовно, сталий розвиток окремого підприємства або міста є неможливим, оскільки вони